

til at tage dette Spørgsmaal op til Diskussion ud fra et rent og skært nationalt Retfærdighedssynspunkt uden Betingelser, ogsaa uden den Betingelse — og allerførst uden den Betingelse —, at hvad der sker Syd for den Grænse, der nu er sat, skal være normgivende for Forholdene Nord for denne Grænse.

Jeg ved ikke, om jeg tager fejl, naar jeg har forstaaet det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Schmidt udtalte, at han stod her som Repræsentant for det tyske Folk. Hvis det ærede Medlem har udtrykt sig saaledes, vil jeg gerne rette denne Fejltagelse, og jeg vil bede det ærede Medlem om at opfatte sin Stilling saaledes, at han staar her som Repræsentant for den tyske Nationalitet i de sønderjydske Landsdele og ikke som Repræsentant for det tyske Folk. Jeg synes, at det et Par Gange har skinnet igennem det ærede Medlems Tale, at han følte sig som Repræsentant for det tyske Folk.

Der er endelig et Udtryk i det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale, som jeg gerne vil paatale; det blev paatalt her i Gaar. Det er Udtrykket „den danske Koloni“ i Flensborg. Der er ikke en dansk Koloni i Flensborg, saaledes som der findes Kolonier i Hamborg eller Berlin. Det er en gammel dansk Befolkning, der bor i Flensborg, og som har Hjemsted og Førstefødselsret paa den Plads, hvor den bor.

Harbøe: Det ærede socialdemokratiske Medlem for, men heldigvis ikke fra de sønderjydske Landsdele (*J. P. Nielsen*) udtalte i Gaar fra denne Plads nogle Ord, som maa tilbagevises paa det allerbestemteste. Man skulde ikke tænke sig den Mulighed, at en Repræsentant for det danske Folk her i Rigsdagen kunde tale om Rumlerier, naar det drejede sig om en Sag, som alle Partiers Ordførere her fra denne Plads har erklæret for at være en Sag af indgribende Betydning for Landet og for Nationen at arbejde for. Vi har erkendt det her, alle, fra konservativ som fra socialdemokratisk Side, at en af vore fornemste Pligter nu, eller vor fornemste nationale Pligt nu, det var den at støtte de Danske, som — uden at jeg nu skal komme ind paa Grundene dertil — er blevet efterladt paa den anden Side af Skelbækken. Det, at kalde Arbejdet for Danskheden Syd for denne efter vor Mening unaturlige Grænse for Rumlerier, det maa tilbagevises, og det maa stemples som en Usømmelighed af første Rang, naar en dansk Folketingsrepræsentant her fra denne Plads udtrykker sig

paa denne Maade. Det er mit Haab, at hans Parti muligvis kan retlede ham paa dette Omraade, og jeg vil endnu haabe, at han ikke her har talt saaledes, at det socialdemokratiske Parti i den Henseende staar bagved ham; ellers er Partiet i Modstrid med sin Ordførers Udtalelser fra denne Plads. Man kan i den Retning læse, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte her under Behandlingen af Indlemmelsesloven, og de Ord var ikke til at tage fejl af. Jeg vil haabe, at de Ord, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg den Gang udtalte, ikke var affødte af en øjeblikkelig Stemning, men at de gav Udtryk for en Anskuelse. Men det, som blev sagt her i Gaar, tilbageviser vi paa det allerskarpeste.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har nu talt to Gange her fra denne Plads. Jeg kunde have tænkt mig, at han havde begyndt sin Tale sidste Gang, og muligvis ogsaa i Dag, med at rette en Tak til hele det danske Folk for den Maade, hvorpaa det har stillet sig, alle som een, med Hensyn til Behandlingen af det tyske Mindretal i de sønderjydske Landsdele. Der har heroppe ikke fra nogen Side været nogen som helst Tvivl om, at der maatte gives det tyske Mindretal Lejlighed og fri Lejlighed til at dyrke sine egne nationale Interesser og Ejendommeligheder. Det faldt mærkeligt, at Takken rettedes til en enkelt Side, og man skimtede en politisk Bagtanke dermed. Takken kunde det ærede Medlem Hr. Schmidt have rettet til hele det danske Folk. Der er ikke Tale om, at nogen af os ønsker, jeg vil ikke tale om at tage de preussiske Metoder før og under Krigen op, men paa nogen som helst Maade at lægge det tyske Mindretal Hindringer i Vejen for at pleje sine nationale Interesser. Det ærede Medlem Hr. Schmidt har derom i Dag et Par Gange sagt, at Danmark i den Henseende var slaaet ind paa en ny Vej. Det er rigtigt, men den Vej var ikke ny for os; det er noget, vi har været paa det rene med i lange Tider, at det, som præsteredes fra Preussens Side overfor de Danske, det vilde ikke blive gengældt paa den tyske Befolkning under nogen som helst Form. Saafremt det ærede Medlem Hr. Schmidt havde begyndt sin Tale her med en saadan Tak, som man dog vel er den danske Nation skyldig, saa havde man undgaet det i høj Grad stødende i, at et stort tysk Blad, nemlig „Hamburger Nachrichten“, i en Artikel, der strutter af Haan mod det danske Folk som Helhed, har angrebet vort Styre i de sønderjydske Landsdele og ganske underkender, hvad der fra dansk Side er gjort dernede. „Hamburger Nachrichten“ er ganske vist